

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 4 (ใครว่า ..น้องต้องเหมือนพี่ ไม่มีทางซะละ)

โพสต์เมื่อ เม.ย. 08, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();
```

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });

คุยเรื่องลูกคนโตมานานแล้ว ขอคุยเรื่องลูกคนเล็กบ้างดีกว่า เอมิเป็นพี่สาวของยูริ ใคร ๆ ก็ถามว่าทำไมต้องชื่อยูริ ดูมาจากในหนังละครเกาหลีหรือเปล่า ขอบอกว่าไม่เคยได้ดูหนังเกาหลีที่มีคนชื่อยูริเลยสักครั้ง ก่อนที่จะตั้งชื่อลูกตัวเอง เพิ่งจะมารู้ที่ตอนที่คนเค้าถาม ที่มาของชื่อ ยูริ มาจากไหนนะ ให้เวลาเดากันก่อน หมดเวลา... เฉลยเลยดีกว่า ตอนแรกเมื่อประมาณก่อนที่ยูริจะคลอด คุณแม่อุ้มท้องได้ประมาณ 7 เดือนช่วงนั้นได้ซีดีเกี่ยวกับเพลงของดวงดาวต่าง ๆ แล้วก็มีอยู่เพลงหนึ่งที่ร้องเกี่ยวกับเพลง ยูเรนัส ทำนองเพลงนั้นหวาน ๆ เพราะมาก ๆ เอมิร้องตามได้เลย (ตอนนั้นนะคะ แต่ตอนนี้ลืมไปแล้ว แว่ว..) ก็เลยบอกว่าคุณแม่ที่คลอดออกมามีชื่อว่า ยูเรนัส ได้ไหม คุณแม่ก็เลยบอกว่า ชื่อเอมิจึง ก็ยาวแล้วนะ ถ้าให้น้องชื่อ ยาว ๆ อีก คงเรียกไม่ทันแน่ ๆ เลย คุณแม่เลยเปิดพจนานุกรมญี่ปุ่นดูมีชื่อที่สั้น ๆ น่ารัก ๆ ว่า ยูริ (ตัวคันจิ ที่เลือกก็เอาตามความหมายว่า ดอกลิลลี่) ถามเอมิจึงว่าเห็นด้วยไหม พี่สาวบอกโอเค เพราะอย่างน้อยก็มีคำว่า ยู ล่น่า น้องสาวก็เลยชื่อยูริ เพราะที่แท้ ๆ เลย ตอนยูริเกิดตัวขาว หน้า และปากแดงมาก ๆ จนคนข้างบ้านถามว่าทาลิปติกให้ลูกหรือเปล่า ต้องบอกว่าไม่ได้ทาเลย หน้าตาน้องจิ้มลิ้ม เคยพาไปเดินเล่นสมัยน้องอายุ ได้ ประมาณ เกือบ 3 เดือน ที่สยามพารากอน มีมีเดอลิ่งที่มาชวนไปลองทดสอบหน้ากล้องถ่ายโฆษณาแพมเพอรี่สียี่ห้อหนึ่ง ก็ลองไปคะ แต่ก็ไม่ได้งาน จากนั้นมีอีกหลายงานที่มีมีเดอลิ่งโทรตามให้ไปทดสอบหน้ากล้องอีก แต่ที่ประทับใจที่สุดน่าจะเป็นของ เบบีเลิฟที่มีคนมาคัดเกือบ 200 กว่าคน แต่เค้าคัดรอบสองเหลือ 8 คนสุดท้าย (โอ้โหทำเหมือนกับ เดอะสตาร์เลยนะ) เราก็ไปเคสรอบสองอีกแต่ปรากฏว่าไม่ได้อะ เค้าเอาเด็กคนเดียว แล้วก็ถ่ายคุณแม่ของเด็กด้วย (ดิฉันก็เลยนึกในใจ ว่าขอโทษทีนะลูก สงสัยที่ถูกไม่ได้ถูกเลือก เพราะมีคุณแม่แก่แล้วหน้าไม่ขึ้นกล้องแน่ ๆ เลย แบบว่างานบุญญาไม่รู้จะทำอย่างไร)

จากนั้นก็ยังมีอีกแต่ว่า เราไม่ว่างแล้วละ ไม่อยากต้องรบกวนใคร ๆ ให้มาช่วยขับรถพาไปที่สตูดิโออีก เพราะมันเสียเวลาเกือบทั้งวันเลย บ้านเราก็อายุใกล้ด้วย จากวันนั้นจนถึงวันนี้ ไม่รู้ว่ายูริคิดว่าตัวเองสวยหรือเปล่า ถึงได้รักสวยรักงามมาก ๆ (ก่อนออกจากบ้านฉันต้องมั่นใจว่าฉันสวยจริง ๆ ก่อนจึงจะไปไหนต่อไหนได้ ทั้ง ๆ ที่ อาจจะแค้นรักนิตหนึ่งเท่านั้นเองอะ คิดแบบเข้าข้างตัวเองสุด ๆ เลย อ่าเพิ่งหันไปไล่ซะก่อนนะคะ) กำลังจะบอกว่า ด้วยเหตุนี้ ยูริจึงทนแดด ทนฝนไม่ค่อยได้ หากนอนไม่พอก็จะไม่สบายทันที ขึ้นรถไม่ว่าจะรถอะไรก็มักจะเวียนหัว อ่อนแอ.. อ่อนแอ.. ทั้งซ้ออัน ทั้งไม่ค่อยอดทน ถ้าเหนื่อยหน่อยก็จะบ่นแล้วอย่างเดินไม่ไหวให้ช่วยอุ้ม แต่ถ้าเป็นเรื่องความมั่นใจเกี่ยวกับการพบปะพูดคุยกับคนแปลกหน้าแล้วคุณพ่อคุณแม่ต้องรู้จักบ้านนะคะ ยูริพร้อมที่จะสนิทสนม กลมกลืนทำตัวเข้าหาผู้ใหญ่ได้ดีมาก ๆ ชาญฉลาดน่ารัก เจอใครก็พูดหวาน ๆ ให้ชื่นใจ

เค้ามีอิทธิพลเกี่ยวกับทักษะการพูดจาให้กำลังใจคนมากเลย ตอนที่เค้าเริ่มเรียนเนอสเซอรี่ได้ตอนอายุ 2.6 ปี เค้าก็อยู่ร.ร.ที่หนึ่ง พอมาเข้าอนุบาลหนึ่ง ก็ไปซัมเมอร์ อีกร.ร.หนึ่ง จากนั้นพอที่ติดสาคิเตอร์ทพภาษา ยูริก็ย้ายไปเรียนซัมเมอร์อีกเดือนที่ YWCA อีก แต่สรุปว่าไม่ค่อยตรงใจเราเท่าไรก็ต้องเปลี่ยนร.ร.อีก สรุปว่ายูริเปลี่ยนร.ร.บ่อยมาก จนเครื่องแบบนักเรียนเต็มตู้ไปหมดเลย เหมือนเค้าต้องเดินตามทางที่พี่เอมิกำลังจะใช้ชีวิตต่อไป แต่ว่ายูริไม่เหมือนเอมิเลยคือ แนวทางการเรียนการสอนการใช้เวลาอยู่กับคุณแม่ น้อยกว่าที่เอมิจึงครั้งหนึ่ง เพราะเราไม่สามารถจะเต็มที่กับยูริได้เหมือนกับที่พี่เอมิ สมัยเอมิ 2 ขวบ คุณแม่ก็พาตะลอน ๆ เดินทางไปเที่ยวที่นั่นที่นี่ ไปดูปลาฉลามที่สยามพารากอนบ่อยมาก (เพราะเป็นสมาชิกอยู่เมื่อตอนนั้นไปซะคุมเลย) ไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์ ต่าง ๆ ทุกรูปแบบไปเที่ยวสวนสัตว์โดยเฉพาะสวนสัตว์ดุสิต จนนึกในใจว่าที่นั่นน่าจะมีให้สมัครบัตรสมาชิกบ้างนะ เพราะไปกันจนจำได้หมดเลย แม้จนกระทั่งตัวคุณแม่ทั้งองแกลก็จะคลอตามมีเวลาที่จะพาไปเที่ยวหาประสบการณ์ตลอด แต่ว่าพอมียูริ

และเค้าเริ่มได้ขึ้นโอกาสที่จะพาไปไหนต่อไหนก็เริ่มน้อยลงเพราะติดธุระเรื่องเอมิบ้าง งานที่บ้านบ้าง แถมคุณพ่อก็กงานยุ่งขึ้นเยอะ เค้าเลยขาดประสบการณ์ตรงหลาย ๆ เรื่อง ต้องผ่านการบอกเล่า จากการดูทางทีวีแทน จากอินเทอร์เน็ต แต่สิ่งหนึ่งที่ดิฉันได้ทำสม่ำเสมอกับลูกคือ การพาเค้าไปเดินที่ตลาดในทุก ๆ ตอนเย็น เค้ารู้จักเรื่องการเข้าสังคม รู้มารยาทอะไรควรหรือไม่ควร อย่างถ้าคุณแม่หยุดคุยกับเพื่อนบ้านหรือคนรู้จักคนไหน ยูริจะยกมือไหว้สวัสดีทันทีเลยไม่ต้องบอก เวลาไปซื้อผลไม้ก็รู้จักถามแม่ค้าว่าหวานหรือเปรี้ยว แถมบางที่รู้จักต่อรองขอแถมเพิ่มได้ไหมคะ เรียกได้ว่ามีศิลปะการพูดจาไม่ธรรมดา

มีผู้ปกครองลูกหลายคนบอกยูริพูดคุยเหมือนเด็กโต การแสดงความคิดเห็นหรือเวลาซักถามพูดคุย ถ้าพูดตอบได้และรู้เรื่องด้วย เรียกได้ว่าเค้าเป็นเรื่องเป็นราวได้อีกอย่างที่ไม่เคยขาดเลยคือ อ่านนิทานก่อนนอน ตอนแรก ๆ ดิฉันเองก็อ่านนิทานให้เอมิจึงฟังสมัยเด็ก ๆ เหมือนตอนที่เอมิมียายุเท่ากัน

ปรากฏว่ายูริให้อ่านให้ฟังจนหมดชั้นหนังสืออย่างรวดเร็ว ดิฉันก็บอกว่าให้อ่านมาอ่านซ้ำดีกว่า ยังจำได้ไม่หมดหรอก ยูริบอกว่ารู้หมดแล้ว เลยลองสุ่มหยิบมาถามปรากฏว่าเค้าเรื่องสรุปใจความได้วามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ดิฉันเลยต้องซื้อนิทานเล่มใหม่ ๆ มาเพิ่มอีกอยู่เรื่อย ๆ

จนเมื่องานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติปีที่แล้วนั้น ดิฉันสนใจเกี่ยวกับการดูที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวรรณคดี และชาดก มีหลายสำนักพิมพ์เลย ก็เลยลองซื้อมาอ่านให้ลูกฟัง ปรากฏว่ายูริ ชอบเรื่องราวของวรรณคดีอย่างมาก มีทั้งพระอภัยมณี รามเกียรติ์ พระมหาชนก โสนน้อยเรือนงาม ปลาบู่ทอง และนิทานชาดกพวกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้า ทศชาติชาดก ดิฉันคิดว่าเค้ามีจินตนาการเกี่ยวกับความสวยงาม เรื่องเล่าที่สนุกสนานติดตาม เพราะหนังสือส่วนใหญ่หนามาก ดิฉันต้องขอเล่ายี่สิบ 10 หรือ 20 หน้าแล้วแต่จะตกลงกัน สรุปว่ายูริชอบฟังเรื่องราววรรณคดี ตำนาน ออกแนวจินตนาการ

ซึ่งต่างกันสุดขีดกับพี่เอมิจึงที่ชอบแนววิทยาศาสตร์ ประภาพให้ความรู้ เรื่องวิทย์หรือการใช้เงิน การประหยัดเงิน ศิลปะพวกประติมากรรมหรือวาดรูป ส่วนยูริชอบรำไทย สนใจศิลปะแต่ร่างภาพไม่เก่ง ชอบถ่ายรูปแต่ยังไม่แจ่มเท่าพี่เอมิ ที่ถ่ายภาพสวย มีมุมมองการถ่ายแปลก ๆ เก๋ ๆ ดิฉันว่ายูริก็คงอยากจะทำเหมือนพี่เอมิหลายอย่าง แต่คงจะต้องฝึกอีกนาน ดิฉันมาลองมองลูกสองคนที่ช่างแตกต่างกันเหลือเกิน(เรื่องนี้สย) ทำให้แนวการเลือก ร.ร.ดิฉันช่างแตกต่างสลับซับซ้อนไปเลย แต่ผลลัพธ์ที่ออกมา ดิฉันยังไม่อาจจะคาดเดาได้จริง ๆ สำหรับยูริ การเลือก ร.ร. ดิวสาคิต เป็นการเฉพาะเจาะจงตั้งใจว่าจะให้เรียนจริง ๆ จัง ๆ เราารู้จักคุณครูท่านนี้เพราะมีผู้แนะนำว่ามีความสามารถถึงแม้ว่าจะไม่ได้จบมาทางครูก็ตาม แต่ด้วยคอนเซ็ปต์ที่เราชอบและสะดุดใจก็คือ การเรียนการสอนแบบความรักนำความรู้ เพราะเราเชื่อว่าเมื่อเกิดความรักขึ้นมาแล้วก็สามารถที่จะสอนหรือบอก ให้ ความรู้ทุก ๆ อย่างได้อย่างไม่ต้องยัดเยียด แนวความคิดถูกใจ การเรียนการสอนเน้นสร้างแรงกำลังใจ เนื้อหาหลัก ๆ ของเด็กที่จะสอบเข้า สาธิตม.ศ.ว. ไม่เข้มเท่าตัวเข้า สาธิตจุฬา เดิมที่เราคิดว่าคุณครูจำกัดผู้เรียนในแต่ละรุ่น เผื่อว่าลูกเราจะได้เรียนแบบใกล้ชิด แต่ก็ไม่ใช่เป็นเช่นนั้น นักเรียนมีจำนวนมากแต่คุณครูน้อยอาจจะดูแลไม่ทั่วถึง เราได้ชี้ทักกลับมาทบทวนที่บ้านน้อยมากหรือเรียกได้ว่าแทบไม่มีเลย ถ้าผู้ปกครองต้องการทวนซ้ำต้องจดรายละเอียดเองทำให้เราก็อาจจะยัง งง ๆ หลง ๆ ตามเก็บได้ไม่หมดว่าลูกเราหรือไม่รู้อะไรบ้าง ได้คุยกับคุณครูนิดหน่อย เพราะคนเรียนเยอะ ผู้ปกครองอีกเพียบ บางทีก็ส่งสารครูที่ไม่ได้เป็นคุณครูโดยอาชีพแต่ต้องมารับบทใหม่เป็นคุณครูของเด็ก ๆ ซะแล้ว คิดแล้วเห็นใจไม่ถามไม่คุยมากดีกว่า สรุปว่าเราส่งลูกไปเรียน ลูกได้เรียน แต่เราต้องมาคิดทบทวนเอาเองว่าจะทวนกับลูกเรื่องอะไร ซึ่งตัวคุณครูก็ไม่ได้แบ่งหมวดหมู่ชัดเจนว่าสอนเรื่องอะไรไปบ้างตามหัวข้อการสอนอันไหน ทำให้ดิฉันหลงทางไปเยอะเหมือนกัน (บางทีดิฉันไม่ได้เข้าไปฟังครูเฉลยทุกครั้ง แต่ฝากคนอื่นไปฟังแทน ทำให้ไม่รู้เรื่องยูริที่ติดกับคุณครูเลยอยู่หลายครั้ง มาถึงตอนนี้ก็คงไม่ต้องคิดอะไรมากแล้วละค่ะ รอลุ้นวันประกาศผลสอบอย่างเดียวเลยนะคะแน่นอนจะดีเหมือนกับคนอื่นเค้าหรือเปล่า ส่วนสอบติดหรือไม่อย่างไรตัวคุณแม่ก็สามารถจะคาดเดาได้จริง ๆ สงสัยว่าจะแล้วแต่ดวงชะแล้วละมัง เดียวคราวหน้าจะมาเล่าเรื่องยูริต่อเพื่อใครมีลูกสาวคล้าย ๆ ยูริจะได้มาแชร์ประสบการณ์กันนะคะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)